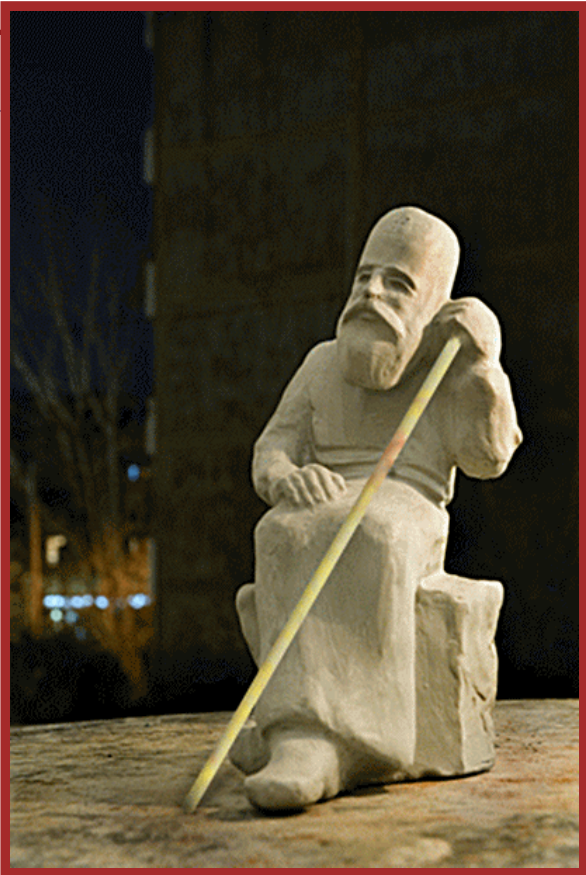

Ήλιος, να θαμπωθεί η δεντρογαλιά που κονεύει

σ...μου

Ορ...η

Αρχ. Γρηγορίου ηγουμένου της Ι.

Μονής Δοχειαρείου

Τα χρόνια που υπήρχε στα παιδιά ο φόβος των γονιών και το σέβας στον πατέρα, τα παιδιά συντρόφευαν τον πατέρα στον μόχθο της ημέρας

-Σε είδα, Σωτήρη, στην βάρκα με τον πατέρα σου. Τον βοηθούσες στο ψάρεμα; -
Όχι, συντροφιά του κρατούσα.

Υπάρχει μια εικόνα -δεν γνωρίζω τον ζωγράφο-πάντως εκφράζει την εποχή για την οποία λαλούμε. Παριστάνεται ο άγιος Ιωσήφ ο μνήστορας στο εργαστήρι του να ιδρωκοπά στο πριόνισμα των ξύλων και ο Χριστός μας πασιχαρής να τον συντροφεύει.

Παιδί κι εγώ της ευλογημένης εκείνης εποχής, δεν άφηνα ποτέ τον πατέρα μου μόνο στην σπορά, στο θέρος, στο αλώνισμα και τον τρυγητό.

Τώρα, που τα πάνω ήρθανε κάτω και ποδοπατούνται σαν φθινοπωριάτικα φύλλα,

άλλαξε η τάξις και οι γονείς συντροφεύουν τα παιδιά στις αθλοπαιδιές. -Για πού τέτοια ώρα; -Πάω το παιδί στο Κολυμβητήριο.

Τότε γράφαμε τα παιδιά για τον πατέρα. Τώρα ο πατέρας για τα παιδιά.
[\(περισσότερα...\)](#)